

Özarlan'ın sürekli şiirlerinin yayınlandığı dergiler belki bir elin parmağını geçmez. Yaklaşık otuz yıllık dostluğumuza binaen özellikle Hece Taşları dergisinin yayınına önemli katkıları olmuştur. Ayrıca biraz da benim ısrarımla hemen hemen her sayıda bir şiir göndermesi onu şiir yazmaya zorlamıştır. Bu vesile ile yazdığı şiirlerin yıllar sonra bir kitap ebadına ulaşacağını ne kendisi ne de ben tahmin ediyordum.

Halk şiirinde mahlas kullanmak çok eski bir gelenektir. Kendisiyle yaptığımızı bir kaç hususî "deyişme"de mahlas niyetine bazen Metin, bazen Özarlan tapşırıldığını bilen biriyim. Bu kitap vesilesiyle şairin "Dert Üstüne Dertlenme" başlıklı şiirinde yer alan Mümtenî şeklinde bir mahlasının olduğunu ve bunu sadece bir şiirinde kullandığını öğrenmiş oldum. Kitabına Eskişler adı veren Metin Özarlan'ın sanatkârane tercihinin de bize göre iki manası var: Birincisi şairin yaşadıklarından kalan izleri nazımla veya şiir yoluyla paylaşma niyeti, diğeri de yazdıklarını şiirden ziyade birer "eşkiş" / "taşlak" sayması... Peki, bize göre Metin Özarlan'ın yazdıkları şiir midir? Evet şiirdir. Kendisi şair midir? Evet şairdir. Bu şairden geriye bir hoş seda kalacak mıdır? Kalacaktır, inşallah.

Ömür ağacında yapraklar sararak yavaş yavaş uçmaya başlarken yıllarca içine yazdığı şiirleri ara sıra dergilerde paylaşan ve şiirlerinin ete kemiğe bürünüp kitaplaşmasına tanık olan başka bir şair var mıdır, bilmiyorum. Öyle zannediyorum ki Ahmet Hamdi Tanpınar'ın iyi bir akademisyen olduğunun yanı sıra iyi bir romancı ve iyi bir şair olduğunun fark edilmesine benzer bir biçimde Metin Özarlan'ın da iyi bir halkbilimci ve iyi bir şair olduğu anlaşılacak ve hayırla yâd edilecektir. Biz bu hususun altın şimdiden çizelim ve hakkı telsim etmiş olalım.

Tayyib Atmaca

Dokunan Şiirler

hece taşları

Tayyib Atmaca

Dokunan Şiirler

hece taşları